

[Malchau.]

vedtaget. Jeg ville som sagt have foretrukket en anden fremgangsmåde.

Hensigten med lovforslaget er sikkert den allerbedste, men det er ikke tilstrækkeligt. Mon vi ikke alle kan være enig om, at afspærringernes tid i så vid udstrækning som muligt bør være forbi? Det, der først og fremmest bør være ledetråden i dansk politik fremover, er de åbne døres politik. Det er uden tvivl også en livsbetingelse for os, at vi fører denne politik, og derfor skal man være forsigtig med alt, hvad der kan hindre og vanskeliggøre den. Vort medlemskab af De Forenede Nationer, vor tiltræden af A-pagten er skridt i den rigtige retning. Europas Forenede Stater er et ønskemål, og et snævert og intimt samarbejde og fællesskab på alle områder mellem de nordiske lande stræber vi alle henimod. Det foreliggende lovforslag skulle ikke gerne ødelægge noget i så henseende. Som det ved lejlighed har været udtrykt: det er ikke tilstrækkeligt, vel heller ikke klogt, om vi herhjemme siger: Danmark for danske — for så bliver reaktionen udefra måske, at man siger: *kun* Danmark for danske. I så fald vil fordelene for os være meget tvivlsom.

Ved fast ejendom forstås jo grundejendom med alt, hvad derpå er plantet og bygget, men det er altså stort set jorden, det drejer sig om. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at man kunne måske mene, at en lovgivning som denne ville have haft stor indflydelse på jordkampen i Sønderjylland; jeg tror ikke, dette ville have været tilfældet. Her drejede det sig, som regel da, om nordslesvigere, der vel var tysksindede, men dog danske statsborgere, og overfor dem ville lovens bestemmelser ikke have kunnet bringes til anvendelse. I givet tilfælde havde det vel heller ikke ligget de pågældende så fjernt at tage stråmænd i anvendelse til omgælse af loven.

Som i andre tilfælde er det vel også her nærliggende, at man tænker på, hvorledes forholdet er ordnet i de andre nordiske lande. Det kan ikke nægtes, at både i Norge, Sverige og Finland har man bestemmelser, der vanskeliggør det for udlændinge at erhverve fast ejendom i disse lande. Forholdene i disse lande kan dog vist ikke helt sidestilles med danske forhold, i alt fald ikke når talen er f. eks. om tilstedeværelsen af naturkræfter, hvis udnyttelse kan have vital betydning for det pågældende land. Jeg tænker her bl. a. på vandfald, der bruges til fremstilling af elektrisk kraft; der kan også nævnes bjergværksdrift m. m. I den svenske lovgivning er der iøvrigt en bestemmelse,

som jeg tillægger en ikke ringe vægt, nemlig den, at det ikke er tilladt udlændinge at erhverve ejendom i nærheden af steder, der er vigtige udfra forsvarssynspunkter. Her er et punkt, hvor jeg mener, at også vi bør være agtpågivende. Jeg ved ikke, om man har været opmærksom herpå.

Som bilag til betænkningen fra udvalget findes forskellige oversigter og statistiske oplysninger, således som det allerede har været nævnt her fra talerstolen idag. Det fremgår bl. a. heraf, at der pr. 1. februar 1944 her i landet fandtes ialt 1068 ejendomme, der helt eller delvis ejedes af udlændinge. Den samlede ejendomsskyldværdi for disse ejendomme beløb sig til ca. 85 mill. kr. eller ca. 6 promille af den totale ejendomsskyldværdi. Det er dog værdt at lægge mærke til, at ca. $\frac{1}{3}$ af disse ejendomme findes i Storkøbenhavn, og at ejendomsskyldværdien af disse ejendomme andrager ca. $\frac{2}{3}$ af den samlede ejendomsskyldværdi for ejendomme i fremmede eje, nemlig 56,3 mill. kr. I København er det i nogen grad større ejendomskomplekser det drejer sig om, og de mindre ejendomme i København har i denne forbindelse ikke videre interesse. Endvidere er der landet over en hel del godser, således som også det ærede medlem hr. Ernst Christiansen nævnte det. Men det kunne være af ikke ringe interesse at få oplyst, hvor mange ha af den danske jord der i virkeligheden er på udlændinges hænder, og hvor stort et beløb grundskylden herfor andrager.

Det oplyses i betænkningen, at i årene 1939—1943 solgtes 270 ejendomme til udlændinge. Det samlede areal var mellem 1200 og 1400 ha med en ejendomsskyld på 5,5 mill. kr. eller ca. 3,3 promille af ejendomsskylden for samtlige solgte ejendomme i det omhandlede tidsrum. Det oplyses også, at 309 ejendomme, der har tilhørt udlændinge, er kommet i dansk eje siden 1939. Ejendomsskylden beløber sig her til ca. 16 mill. kr. Af disse ejendomme er dog 106 kommet i dansk eje ved de pågældende ejeres erhvervelse af dansk statsborgerret.

Administrationen af den foreslåede lov vil kræve et ikke ringe apparat og, som det allerede er nævnt, et både kostbart og besværligt apparat, dersom man skal sikre lovens bestemmelser overholdt og gennemført.

Hvad der særlig kan volde betænkeligheder ved forslaget, er de bestemmelser, der findes i lovforslagets § 1, stk. 1 e, vedrørende aktieselskaber, som også det ærede medlem hr. Elmquist var inde på. Jeg tænker her på bestemmelsen om, at aktierne